

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-10(13)/14/JS

Warszawa, 16 maja 2014 r.

DECYZJA DIH-1/ 38 /2014

Na podstawie art. 158 § 1 oraz 157 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2014 r. poz. 148 t.j.), art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek przedsiębiorcy IGLOTEX Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach w sprawie stwierdzenia na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 i 4 Kpa nieważności decyzji nr 95/2013 z dnia 23 grudnia 2013 r. Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach (nr akt sprawy: BŻ.8361.239.2012) na mocy której, ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w łącznej wysokości 5.066,00 zł (słownie: pięć tysięcy sześćdziesiąt sześć złotych), na którą składa się:

- kara w kwocie 4.566,00 zł (słownie: cztery tysiące pięćset sześćdziesiąt sześć złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanego produktu,
 - kara w kwocie 500,00 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu produktu nieodpowiadającego wymaganiom w zakresie jakości handlowej
- odmawia stwierdzenia nieważności ww. decyzji

UZASADNIENIE

W dniach 27-28 września 2012 r., w toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach – zwanego dalej „Świętokrzyskim WIIH”, w hurtowni IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. zlokalizowanej w Skroniowie 137, 28-300 Jędrzejów należącej do przedsiębiorcy IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim do badań laboratoryjnych pobrano próbki z:

- partii 100 kg filetów z dorsza bałtyckiego z/sk, (*Gadus morhua*) pojedynczo mrożonych IQF, głęboko mrożonych o zawartości glazury 10%, w opakowaniach a’5 kg, kraj pochodzenia Polska, rejon połowu FAO 27IIID, w cenie sprzedaży 22,83 zł/kg o łącznej wartości 2.283 zł, oznaczonych datą minimalnej trwałości 17.11.2012 r. i datą produkcji

17.11.2011 r., wyprodukowanych w Polsce dla IGLOTEX S.A. ul. Leśna 2, 83-220 Skórcz, zwanych dalej „*filetami z dorsza bałtyckiego*”,

- partii 485 kg filetów z mintaja (*Theragra chalcogramma*) b/s indywidualnie mrożonych, glazurowanych, głęboko mrożonych, „NEPTUN”, o zawartość glazury 35%, w opakowaniach a’5 kg, kraj pochodzenia Chiny, rejon połowu FAO 61 Ocean Spokojny, w cenie sprzedaży 7,60 zł/kg o łącznej wartości 3.686 zł, oznaczonych datą minimalnej trwałości 10.2013 r., importowanych przez Wilbo S.A. ul. Przemysłowa 8, 81-029 Gdynia zwanych dalej „*filetami z mintaja*”.

Pobranie ww. produktów do badań udokumentowano protokołem pobrania próbki nr 082663 z dnia 28 września 2012 r. oraz protokołem pobrania próbki kontrolnej 082664 z dnia 28 września 2012 r.

Badania przeprowadzone przez Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Kielcach, zwane dalej „*Laboratorium w Kielcach*”, wykazały, że:

- zbadana próbka filetów z dorsza bałtyckiego wykazała niewłaściwe cechy organoleptyczne, tj. smak pusty z posmakiem chemicznym, zawyżoną zawartość glazury (stwierdzono 15% przy deklaracji 10%) oraz obecność fosforu dodanego nie wykazanego w oznakowaniu produktu. Powyższe udokumentowano w Sprawozdaniu z badań nr 392 z dnia 4 października 2012 r.,
- zbadana próbka filetów z mintaja wykazała niewłaściwe cechy organoleptyczne tj. niewłaściwą teksturę filetów oraz niewłaściwy smak i zapach. Powyższe udokumentowano w poprawionym Sprawozdaniu z badań nr 393 z dnia 29 października 2012 r.

Pismem z dnia 11 października 2012 r. Świętokrzyski WIIH poinformował przedsiębiorcę IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim o wynikach badań laboratoryjnych jednocześnie załączając sprawozdania z tych badań.

Kontrolowany przedsiębiorca IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim nie złożył wniosku o przebadanie próbek kontrolnych zakwestionowanych produktów.

W związku z powyższym Świętokrzyski WIIH pismem z dnia 30 października 2012 r. poinformował ww. przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”, a także poinformował o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów. Powyższe pismo Świętokrzyskiego WIIH przedsiębiorca IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim otrzymał w dniu 2 listopada 2012 r. i nie skorzystał z przysługujących mu praw.

W dniu 10 grudnia 2012 r. Świętokrzyski WIIH wydał decyzję nr 112/2012 (nr akt sprawy: BŻ.8361.239.2012), którą przedsiębiorcy IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim wymierzono:

- na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, karę pieniężną w wysokości 4.566,00 zł (słownie: cztery tysiące pięćset sześćdziesiąt sześć złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanego produktu, tj. dorsza bałtyckiego,
- na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu produktu nieodpowiadającego wymaganiom w zakresie jakości handlowej, tj. filetów z mintaja.

W wydanej decyzji prawidłowo pouczone stronę o możliwości i terminie złożenia środka zaskarżenia. Decyzja została doręczona stronie w dniu 13 grudnia 2012 r.

W dniu 14 stycznia 2013 r. za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” wpłynęło odwołanie przedsiębiorcy IGLOTEX Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach, będącego następcą prawnym strony postępowania. Niniejsze odwołanie nadano w placówce pocztowej operatora publicznego w dniu 2 stycznia 2013 r.

Dokonując analizy dostarczonego materiału dowodowego, Prezes UOKiK zauważył, że odwołanie zostało wniesione po przewidzianym ustawowo terminie do wniesienia odwołania.

Zgodnie z art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), zwanego dalej „Kpa”, odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie – od dnia jej ogłoszenia stronie.

Z akt sprawy wynika, iż decyzja została doręczona stronie w dniu 13 grudnia 2012 r. natomiast odwołanie przedsiębiorcy IGLOTEX Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach, będącego następcą prawnym przedsiębiorcy IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim nadano w placówce pocztowej operatora publicznego w dniu 2 stycznia 2013 r. Natomiast czternastodniowy termin do wniesienia środka odwoławczego w przedmiotowej sprawie upłynął w dniu 27 grudnia 2012 r., a tym samym odwołanie zostało złożone po upływie ustawowego terminu.

W takim stanie rzeczy Prezes UOKiK był zobligowany stwierdzić w formie postanowienia uchybienie terminu do jego wniesienia zgodnie z art. 134 Kpa. Zaznaczyć przy tym należy, że przesłankę wydania w tym trybie postanowienia stwierdzającego uchybienie terminu do wniesienia odwołania stanowiło ustalenie nie tylko faktu złożenia odwołania po upływie okresu 14 dni od daty doręczenia stronie decyzji organu administracji, ale również ustalenie braku prośby o przywrócenie uchybionego terminu. Takiej prośby strona nie wniosła.

Warto zaznaczyć, że w obowiązującym w tym zakresie orzecznictwie sądowo-administracyjnym utrwalił się pogląd, że uchybienie terminu jest okolicznością obiektywną a w razie jej zaistnienia organ odwoławczy nie ma innej możliwości jak wydanie postanowienia w trybie art. 134 Kpa stwierdzającego uchybienie terminu do wniesienia odwołania w drodze postanowienia. Postanowienie w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminu do wniesienia

odwołania nie jest zależne ani od swobodnego uznania organu, z uwagi na to, że wynika wprost z bezwzględnie obowiązującej normy prawnej, ani też okresu spóźnienia terminu (por. np. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu i Szczecinie IV SA/Wr 369/12, II SA/Sz 693/11).

Przedsiębiorca IGLOTEX Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach, będący Spółką przejmującą IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim pismem z dnia 26 marca 2013 r. wniósł zażalenie od ww. postanowienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Niezależnie od złożenia zażalenia, pismem z dnia 8 kwietnia 2013 r. przedsiębiorca IGLOTEX Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach, będąca Spółką przejmującą IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim złożył do Prezesa UOKiK wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Świętokrzyskiego WIIH nr 112/2012 z dnia 10 grudnia 2012 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.239.2012). We wniosku wskazał, że w momencie wydania ww. decyzji, przedsiębiorca IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim zakończył byt prawny na skutek połączenia i przejęcia przez spółkę IGLOTEX Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach, na dowód czego załączył postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 30 listopada 2012 r. sygn. KR.XI NS-REJ.KRS/027525/12/670, postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 18 stycznia 2013 r. sygn. KR.XI NS-REJ.KRS/000163/13/240 o sprostowaniu postanowienia oraz zaświadczenie o dokonaniu wpisu z dnia 30 listopada 2012 r.

Z przedstawionych dokumentów wynikało, że faktycznie w dniu 30 listopada 2012 r. przedsiębiorca IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim zakończył byt prawny na skutek połączenia i przejęcia przez spółkę IGLOTEX Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach.

W związku z powyższym w dniu 22 maja 2013 r. Prezes UOKiK decyzją nr DIH-1/27/2013, na wniosek przedsiębiorcy IGLOTEX Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach, będącego spółką przejmującą IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim, stwierdził nieważność ww. decyzji Świętokrzyskiego WIIH z uwagi na to, że decyzja ta wydana została po wcześniejszym (dnia 30 listopada 2012 r.) przejęciu tej spółki na podstawie art. 494 § 1 Kodeksu spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1030 t.j.) przez IGLOTEX Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach. Powyższe skutkowało wycofaniem przez stronę w dniu 20 czerwca 2013 r. zażalenia wniesionego uprzednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na postanowienie Prezesa UOKiK o stwierdzeniu uchybienia terminu do wniesienia odwołania.

Pismem z dnia 24 września 2013 r. Świętokrzyski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę IGLOTEX Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach przy ul. Daszyńskiego 10A, 32-065 Krzeszowice – następcę prawnego IGLOTEX Wodzisław Sp. z o.o. – zwanego dalej „stroną” o wejściu do postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie przepisów ustawy o jakości handlowej z tytułu wprowadzenia do obrotu produktu zafałszowanego oraz produktu o niewłaściwej jakości handlowej, jak

również poinformował stronę o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami a także do wypowiedzenia się co, do zebranych dowodów i materiałów w każdym stadium postępowania. Informacja niniejsza została doręczona stronie w dniu 27 września 2013 r. Strona skorzystała z przysługujących jej praw. W pierwszej kolejności strona wystąpiła z wnioskiem o przedłużenie wyznaczonego terminu. Świętokrzyski WIIH przychylił się do wniosku strony i przedłużył termin na złożenie wyjaśnień do toczącego się postępowania.

Strona w przedstawionych w kolejnych wyjaśnieniach kwestionowała ww. wyniki badań laboratoryjnych zarzucając, iż badania zostały wykonane poza zakresem akredytacji, a także podała w wątpliwość procedurę dotyczącą pobierania próbek, ponadto usiłowała wykazać, że filety z dorsza bałtyckiego i filety z mintaja zostały niesłusznie przez Świętokrzyskiego WIIH uznane za niezgodne z wymaganiami jakości handlowej lub deklaracjami.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 23 grudnia 2013 r. nr 95/2013 (nr akt: ŻG.8361.239.2012) Świętokrzyski WIIH, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej, wymierzył przedsiębiorcy IGLOTEX Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach, karę pieniężną w łącznej wysokości 5.066,00 zł (słownie: pięć tysięcy sześćdziesiąt sześć złotych), na którą składa się:

- kara w kwocie 4.566,00 zł (słownie: cztery tysiące pięćset sześćdziesiąt sześć złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanego produktu,
- kara w kwocie 500,00 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu produktu nieodpowiadającego wymaganiom w zakresie jakości handlowej.

Pismem z dnia 13 stycznia 2014 r. strona złożyła do Prezesa UOKiK, obszernie odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji w całości na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa.

Pismem z dnia 29 stycznia 2014 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę IGLOTEX Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień. Pismem z dnia 10 lutego 2014 r. strona w całości podtrzymała swoje stanowisko wniesione w odwołaniu.

W dniu 14 kwietnia Prezes UOKiK wydał decyzję DIH-1/25/2014 utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję Świętokrzyskiego WIIH nr 95/2013 z dnia 23 grudnia 2013 r.

Ponadto w dniu 15 lutego 2014 r. strona wystąpiła z wnioskiem o stwierdzenie nieważności decyzji Świętokrzyskiego WIIH nr 95/2013 z dnia 23 grudnia 2013 r. (nr akt: BŻ.8361.239.2012). W przesłanym piśmie na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 Kpa i art. 156 § 1 pkt 4 Kpa strona wniosła o stwierdzenie nieważności w całości ww. decyzji Świętokrzyskiego WIIH z uwagi na fakt, że jej zdaniem przedmiotowa decyzja została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie a ponadto nie ona a jej poprzedniczka wprowadziła do obrotu zakwestionowane produkty, co stanowi o naruszeniu prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 Kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Postępowanie o stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej jest nadzwyczajnym trybem postępowania administracyjnego, którego przesłanki zastosowania zostały enumeratywnie wymienione w art. 156 § 1 Kpa. Tryb ten jest wyjątkiem od wyrażonej w art. 16 Kpa ogólnej zasady trwałości decyzji administracyjnej, a organ administracji publicznej, posiada jedynie uprawnienia kasacyjne, tzn. rozstrzyga tylko w kwestii istnienia bądź nieistnienia - w dacie wydania kontrolowanego rozstrzygnięcia decyzji - przesłanek z art. 156 § 1 Kpa, nie rozstrzyga zaś o istocie sprawy będącej przedmiotem postępowania prowadzonego w trybie zwykłym.

Jak podkreślił NSA w wyroku z dnia 13 kwietnia 2007 r., II OSK 632/06, LEX nr 322429: "Stronie nie można odmówić prawa do wyboru trybu postępowania - odwoławczego albo nieważnościowego". W niniejszej sprawie strona w toku postępowania odwoławczego, złożyła wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji nr 95/2013 z dnia 23 grudnia 2013 r. wydanej przez Świętokrzyskiego WIIH. Wniosek strony o stwierdzenie nieważności nie stanowił wyboru pomiędzy trybem odwoławczym a trybem nadzwyczajnym. Organ w tej sytuacji wniosek późniejszy (nieważnościowy) postanowił rozpatrzyć odrębnie, po zakończeniu postępowania odwoławczego wyrażając w ten sposób wolę strony, prowadzenia dwóch postępowań kierując się, zasadą, że strona zarzuca organowi naruszenie art. 156 § 1 Kpa.

Zgodnie z art. 28 Kpa stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Podmioty określone w art. 28 Kpa wyrazami "każdy", "kto" są podmiotami, których dotyczy dyspozycja przepisu art. 29 Kpa stanowiąca, iż stronami postępowania administracyjnego mogą być osoby fizyczne i osoby prawne, a gdy chodzi o państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne i organizacje społeczne również jednostki nie posiadające osobowości prawnej.

Prezes UOKiK wskazuje, że przejęcie spółki IGLOTEX Wodzisław z o.o. z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim przez stronę, tj. IGLOTEX Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krzeszowicach nastąpiło na podstawie art. 494 § 1 Kodeksu spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1030 t.j.). Tym samym spółka przejmująca wstąpiła z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej.

Art. 494 § 2 Ksh stanowi, że na spółkę przejmującą przechodzą, z dniem połączenia, w szczególności (podkreślenie organu) zezwolenia, koncesje oraz ulgi, które zostały przyznane spółce przejmowanej chyba, że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi stanowi inaczej.

Z powyższego wynika, że łączenie spółek prawa handlowego na podstawie art. 494 § 1 Ksh nie odnosi się tylko do zakresu stosunków cywilno-prawnych. Sukcesja uniwersalna przewidziana w art. 494 § 1 wywołuje także skutki w sferze praw i obowiązków publiczno-prawnych (por. wyrok NSA z dnia 20 kwietnia 1999 r. III SA 7091/98,).

Przedmiotem sukcesji uniwersalnej są nie tylko uprawnienia administracyjnoprawne wskazane w ww. art. 494 § 2 Ksh, ale są nim także obowiązki (por. też komentarz Ewy Szczygłowskiej Tytuł: Ujęcie zasady sukcesji administracyjnoprawnej uniwersalnej przy łączeniu się spółek prawa handlowego w przepisach kodeksu spółek handlowych, (w:) Sukcesja uprawnień i obowiązków administracyjnych – monografia Oficyna 2009).

Wyłączenie sukcesji uniwersalnej spółki przejmującej bądź nowo zawiązanej „po” spółce przejmowanej (łączących się spółkach) w sferze praw i obowiązków administracyjnoprawnych musi wynikać albo z wyraźnego przepisu ustawy, albo z treści decyzji administracyjnej. Charakterystyczne jest przy tym, że decyzją wyłączającą sukcesję administracyjnoprawną może być wyłącznie decyzja, której przedmiotem jest udzielenie zezwolenia, koncesji albo ulgi (por. art. 494 § 2 in fine). Decyzja administracyjna dotycząca innego przedmiotu nie może zatem wykluczyć tej sukcesji. Innymi słowy, sukcesja uniwersalna dotyczy praw i obowiązków administracyjnoprawnych niewynikających z zezwolenia, koncesji albo ulgi, może być wyłączona tylko przepisem ustawowym. Przepisu takiego strona nie wskazała. Skoro więc przepis rangi ustawowej mówi o wstąpieniu przez spółkę przejmującą we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejętej to nie ma powodów do ograniczenia jej zasięgu tylko do zakresu stosunków cywilnoprawnych.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że przepisy ustawy o jakości handlowej służą ochronie interesów konsumentów, a nie przedsiębiorców wprowadzających produkty zafałszowane lub niewłaściwej jakości handlowej. Dla konsumenta nie mają żadnego znaczenia zmiany organizacyjne, czy właścicielskie zachodzące w przedsiębiorstwie, z którego pochodzą produkty zafałszowane lub niewłaściwej jakości. Zmiany te nie powinny stanowić okoliczności usprawiedliwiającej naruszenie interesów konsumentów, a tym samym zwalniać także następców prawnych od odpowiedzialności. Nie bez znaczenia jest i ta okoliczność, że w wyniku wprowadzenia do obrotu produktów zafałszowanych i nie niewłaściwej jakości wymierne korzyści odniósł podmiot przejmowany, które przeszły na podmiot przejmujący. Nie ma uzasadnienia dla akceptacji podglądu, iż zmiany właścicielskie z zasady wyłączają odpowiedzialność następcy prawnego. Zmiany właścicielskie nie powinny mieć żadnego wpływu na stopień ochrony interesów konsumentów.

Nadrzędnym celem prawa żywnościowego w Unii Europejskiej jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i interesów konsumentów w zakresie żywności. Stanowi o tym m.in. rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.).

W świetle powyższego zarzut skierowania decyzji do osoby niebędącej stroną w sprawie (art. 156 § 1 pkt 4 Kpa) należy uznać za chybiony, a w związku z tym również bezpodstawny jest zarzut rażącego naruszenia prawa (art. 156 § 1 pkt 2 Kpa).

O rażącym naruszeniu prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 Kpa decydują łącznie trzy przesłanki: oczywistość naruszenia prawa, charakter przepisu, który został naruszony, oraz racje ekonomiczne lub gospodarcze - skutki, które wywołuje decyzja. Oczywistość naruszenia prawa polega na rzucającej się w oczy sprzeczności pomiędzy treścią rozstrzygnięcia a przepisem prawa stanowiącym jego podstawę prawną. Oznacza to, że w sposób rażący może zostać naruszony wyłącznie przepis, który może być stosowany w bezpośrednim rozumieniu, to znaczy taki, który nie wymaga stosowania wykładni prawa. Natomiast skutki, które wywołuje decyzja uznana za rażąco naruszającą prawo, to skutki niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia wymagań praworządności - gospodarcze lub społeczne skutki naruszenia, których wystąpienie powoduje, że nie jest możliwe zaakceptowanie decyzji jako aktu wydanego przez organy praworządnego państwa (por. wyrok NSA z dnia 18 lipca 1994 r., V SA 535/94, ONSA 1995, Nr 2, poz. 910).

Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 28 listopada 2006 r., I OSK 100/06, LEX nr 290671: "W sytuacji, w której organ administracji publicznej prowadzący postępowanie w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji uzna, iż nie zachodzą przesłanki nieważności decyzji określone w art. 156 § 1 Kpa powinien wydać decyzję o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji".

Na podstawie art. 157 § 1 Kpa właściwy do stwierdzenia nieważności decyzji w przypadkach wymienionych w art. 156 Kpa jest organ wyższego stopnia.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 129 § 2 Kodeks postępowania administracyjnego od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji, może w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
Anna Janiszewska

Otrzymują:

1. Pani Maria Nowakowska
Pełnomocnik IGLOTEX Kraków Sp. z o.o.
z siedzibą w Krzeszowicach,
Kancelaria Radców Prawnych
Żelaznowski&Głowiński s.c.
ul. A. Abrahama 23, 81-825 Sopot
2. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Kielcach
3. a/a

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**